

Duch versus Lapiduch

Hapka & Horáček

Dvacet dva deset. Přijel major;
vyhradili mu jízdní pruh.
Na dlažbu podle platných řádů
kouzelnou křídou kreslí kruh.
Do kruhu obrys. Obrys těla...
Zemře tu člověk? Nebo... Bůh?
Nová je scéna, starý scénář:

Duch versus Lapiduch.

22:15. Na oslíčku
vjíždí ten, kdo byl ohlášen
v důvěrných zprávách residentů
pro tento rok, pro tento den.
Pro zemi, tvrdší než ta dlažba...
Může být láska jako pluh?
Kdo se ptá, chápe jádro sporu

Duch versus Lapiduch.

22:20. Ve hře světů
Noc dala flek - a Měsíc ré.
Na nosech slečen zlátné pudr,
flašinetáři mají pré.
Naděje kvete v barvách konfet,
oslík jde s hřívou plnou stuh...
Zmatek je starou hudbou válek

Duch versus Lapiduch.

"Dvacet dva třicet!," volá major.
"Tož, Ecce Homo v sekci Cé!"
A tebe ptá se: "Pane Pilát,
mám pustit hochy do akce?"
Na střeše snajpr s pevnou rukou.
Řítí se hvězdy, chvěje vzduch.
Celý svět čeká, co teď řekneš?